

kun har indtægter fra Politiets Efterretningstjeneste, kunne der jo stå på ens selvangivelse, at man er hemmelig agent. Det er da et paradoks, og det skuffer mig, det skuffer mig virkelig, at de, der førte an i debatten, ikke engang kan se, at det er et paradoks.

Men det er for mig at se SF's entydige mål, at Politiets Efterretningstjeneste og for den sags skyld også Forsvarets Efterretningstjeneste, som vi diskuterede for et øjeblik siden, helt skal nedlægges, at man ganske enkelt ikke ønsker den funktion her i landet. Det er Fremskridtspartiet grundlæggende uenig med forslagsstillerne i, og derfor stemmer vi også imod forslaget.

Ole M. Nielsen (KRF):

Da Kristeligt Folkepartis ordfører ikke kan være til stede, skal jeg prøve at læse hans korte indlæg. Det er ikke så let.

Indledningsvis synes jeg, det er vigtigt at understrege, at der er sket meget i de sidste måneder vedrørende PET. Der er taget skridt til at få rettet op på de skævheder, der reelt er begået inden for politiet, når det gælder efterretningsvirksomhed. Regeringen har nedsat et udvalg vedrørende de to efterretningsvæseners med henblik på, at der bliver udarbejdet et samlet regelgrundlag for PET. Regeringen har også givet tilsagn om drøftelser med Folketingets partier om en styrket demokratisk kontrol af efterretningstjenesten.

Kristeligt Folkeparti mener ikke, der er behov for en uvildig undersøgelse nu. Derimod er der behov for at sikre, at regelgrundlaget i fremtiden bliver klargjort gennem en egentlig lov om efterretningstjenesten og ved en afklaring af den parlamentariske kontrol.

Holger K. Nielsen (SF):

Da der var valgkamp, blev denne her sag jo en sag i offentligheden, og før et valg bliver der sagt mange ting også fra regeringen. Statsministeren lagde meget vægt på over for de bekymrede vælgere, at nu skulle hver en sten vendes i den her sag. Hver en sten skulle vendes, var svaret fra formanden for Socialdemokratiet, der gerne ville være statsminister igen. Ja, ja, én ting er, hvad der bliver sagt før et valg, noget andet er, hvad realiteten er efter valget.

Der blev lavet den såkaldte 1. april-redegørelse, og datoen var i og for sig ikke helt irrelevant, men i hvert fald kan man sige, at hver en sten blev ikke vendt. Det har så betydning, at der

nu bliver stillet en række spørgsmål igennem Folketingets Retsudvalg. Det er også muligt, vi skal have sagen op i det særlige kontroludvalg; det får vi jo at se, men i første omgang er det udmærket, at Retsudvalget er kommet ind med en lang række spørgsmål. Og det er fuldstændig korrekt, som det blev sagt fra fru Elisabeth Arnold, at dér kører det i øjeblikket.

Men man skal have én ting i bagehovedet. Det er, at det stadig væk er dem, der skal kontrolleres, der besvarer de her spørgsmål, og det var jo også det, som var vores anke omkring 1. april-redegørelsen, at det var et partsindlæg. Det var PET's egne oplysninger, som den undersøgelse var og er baseret på. Men stadig væk er det jo udmærket, at vi kan forfølge sagen i Retsudvalget.

Jeg har også med interesse taget til efterretning, at både Det Radikale Venstre og Socialdemokratiet her i dag siger, at hvis der efter deres opfattelse ikke bliver en tilstrækkelig og tilfredsstillende afklaring af de spørgsmål, der skal afklares, er man villig til at se på en uvildig undersøgelse. Det synes jeg er interessant. Det er indlysende, at vi vil holde de to partier fast på det, og jeg synes, det er en udmærket åbning, at vi stadig væk har det som en mulighed.

Hr. Søren Søndergaard nævnte den norske Lund-kommission, og også her er man jo gået langt længere i Norge, hvor man faktisk fik gennemtrawlet en række af de problemer, som lå og ligger omkring det norske efterretningsvæsen. Jeg tror, og jeg er overbevist om, at denne Lund-kommission har været en styrkelse for det norske demokrati. Det har ikke betydet, at det norske efterretningsvæsen ikke kan fungere. Den styrkede parlamentariske kontrol, der blev en konsekvens af det, har jo ikke betydet, at det norske efterretningsvæsen ikke fungerer. Det fungerer ganske udmærket. Og det forhold, at man faktisk i Norge har været i stand til at få en lang, lang undersøgelse af, en lang diskussion af, hvordan efterretningsvæsenet fungerede under den kolde krig, og i forlængelse heraf fik styrkede kontrolbeføjelser, er efter min opfattelse en styrkelse af det norske demokrati.

Med alle de ting, der er kommet frem omkring PET's virksomhed, både i 1. april-redegørelsen og andre ting, der er kommet frem til overfladen, må den danske regering få en undersøgelse, hvor der ikke kan være nogen som helst tvivl om, at det er sandheden, der